

ובברכה, דעזרא תיקן טבילה לבעלי קריין לדברי תורה, ומשום שהוא טבילה תקון בכל הטבילות ברכתן לבסוף.  
למדנו מציאה - האמורה בחמץ, מציאה האמורה בגביע דבנימין.  
ומציאה מחיפוש - כלומר: אותה מציאה של בנימין מחיפוש האמור אצלה, דמה מציאה של גביע על ידי חיפוש - אף מציאת חמץ על ידי חיפוש.  
וחיפוש מחיפוש וחיפוש מנרות - לאחר שלמדת שהיא על ידי חיפוש, חזור ולמוד זה החיפוש מחיפוש שכתוב בירושלים שהוא בנרות, כדכתיב בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות.  
ונרות מנר - דכתיב בנר יחידי נר (אלהים) + מסורת הש"ס: [ה'] + נשמת אדם חופש כל חדרי בטן ולקמיה מפרש הא למה לי.  
זכר לדבר - כדפרשין, והשתא מפרש קראי היכא, וראיה ממש ליתא, אלא אסמכתא בעלמא, דדברי תורה מדברי קבלה נינהו.  
קולא הוא - דאקיל רחמנא גבי ירושלים דלא נבדקיה באבוקה, אלא באור קטן, הילכך לא ילפינן חמץ מיניה להקל.  
תא שמע - מהאי קרא דבדיקה מעלייתא היא, דכתיב חופש כל חדרי בטן.

הטבילה כיון דאיכא טבילת גר דלא מצי לברך לא חילקו וכן בנטילת ידים לא חילקו בין נטילה של אחר בית הכסא דלא מצי לברך קודם מיהו בנטילה יש טעם אחר לברך אחר נטילה קודם ניגוב כדאמרין (סוטה ד' ד:): האוכל לחם בלא ניגוב ידים כאילו אוכל לחם טמא וי"מ דבכל טבילות קאמר דגברא לא חזי דקודם שירד למים אינו צריך לברך דילמא משום ביעתותא דמיא מימנע ולא טביל ואחר שירד אז הוא ערום ואסור לברך משום דלבו רואה את הערוה.  
ונרות מנר - וקשה דהוה ליה למימר חיפוש מנר ולא נרות מנר וי"ל דחיפוש לא קאי אנר לכך יש לפרש דיליף חיפוש דנר מחיפוש דירושלים שהיא בנרות ואותן נרות מנר ואתי שפיר דהשתא צריך לאתווי קרא דחיפוש נרות ולא סגי בקרא דנר ה' נשמת אדם וגו'.